

عنوان مقاله:

بررسی فقهی ضمان از دست رفتن فرصت

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های فقه و حقوق اسلامی، دوره 11، شماره 41 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

جمیله جعفری - واحد زرقان

سید محمد هادی مهدوی - واحد نجف آباد

خلاصه مقاله:

نظریه از دست دادن فرصت که به دنبال جبران خسارت وارده در نتیجه فوت فرصت مطرح می شود، حدود نیم قرن است در جامعه حقوقی جهان مطرح شده ولی همچنان در این مقوله تشدد آراء وجود دارد و وحدت رویه قضایی ایجاد نشده است، در حقوق موضوعه ایران نیز تلاشی در راستای محقق شدن ضابطه ای برای قابل مطالبه بودن خسارات ناشی از فرصت از دست رفته انجام نگرفته است. در دنیای امروز فرصت های ارزشمند افراد که می تواند موجب تحصیل منفعتی در آینده و یا دفع ضرری در آینده باشد، مورد توجه و اعتناء بوده و از بین رفتن آنها از جانب عرف مورد اغماض قرار نمی گیرد. این پژوهش به دنبال یافتن راه حل مناسب با استمداد از قواعد عام فقهی چون قاعده لاضرر و اتلاف و تسبیب و بر مبنای بنای عقلاء است و با قرار دادن این فرصت ها در زمره دارایی های ارزشمند و ملموس و قابل تقویم افراد، تردیدهای موجود در اثبات ضمان فرصت از دست رفته را کنار گذاشته و گام مثبتی در جهت آماده نمودن زمینه های مناسب حقوقی برای پذیرش صرف فرصت به عنوان ضرر قابل مطالبه برداشته است.

کلمات کلیدی:

ضمان، از دست رفتن فرصت، تحصیل منفعت، اجتناب از ضرر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1372746>

